

Posudek na bakalářskou práci Doroty Danielové Korea za japonské okupace v době 2. světové války

Korejsko-japonské vztahy nejsou snadné téma. Při jeho zpracovávání je třeba se nejen zorientovat v jejich složité historii a velmi podrobně jí porozumět, ale zejména mít schopnost pracovat kriticky s materiály. Ani po letech studia však není možné se zcela oprostít od subjektivních postojů, ke kterým se dopracuje každý, kdo toto téma otevře.

Korejsko-japonské vztahy také absolutně není možné zkoumat bez širokého kontextu a alespoň základních názorů druhé strany. Většina dostupné literatury je nepoužitelná, a to jak ze strany japonských, tak i korejských historiků, fakta bývají účelově zkreslována, dokonce falšována, poměrně často jsou tzv. fakta přetvářena do křečovitých hypotéz a celkově převažují emoce. Je to jev pochopitelný, nicméně práci nesmírně ztěžující, protože každý názor je třeba ověřovat i co se týče jednotlivostí.

Práce Doroty Danielové se snaží o maximální poctivost, uvádí většinou fakta, ověřitelná z více zdrojů, i když pochopitelně mnohá z podtémat jsou emotivní už ze své podstaty a autorka práce je nemůže pojmout jinak. Osobní zaujetí a názor však evidentně potlačuje, jak je to jen možné.

Práce je velmi dobře vystavěná, pokrývá poměrně dlouhé období a válce – tedy vymezenému tématu – se věnuje zhruba její třetina. Co předcházelo, je ale vysvětlit nutné (přestože na menší ploše), co následovalo, tedy poválečná doba, normalizace vztahů a přetrvávající diskuse, a také co zůstalo nevyřešeno a jak na sebe Korejci a Japonci hledí dnes, tvoří logický závěr.

Po krátkém teoretickém úvodu, který se týká typologie kolonialismu a snaží se zařadit do kategorií právě kolonialismus japonský, se Dorota Danielová pouští do historického přehledu období anexe. Zde by se našly drobné chyby jak v interpretaci některých událostí, tak i menší chyby faktické, žádná z nich však není fatální. Další větší celek sumarizuje koloniální období v jeho druhé fázi, tj. v přípravách na válku. V něm bych ocenila poměrně zdařilé podkapitoly týkající se hospodářství, které zasahují i oblasti, jež nejsou notoricky známé, např. konkrétní podmínky práce v továrnách. Třetí celek, tedy 40. léta, jsou zřetelně největším oříškem, protože ke každému z uvedených dílčích témat neexistuje stejné množství spolehlivých materiálů, a proto zde práce působí poněkud nevyváženě (poměr informací o *üanbu* je několikanásobně vyšší než u zbytku, navíc na toto téma existuje další bakalářská práce čerpající ze stejného zdroje. mobilizaci, změnám ve školství a celé škále otázek, jež z uvedeného vyplývají, je věnováno minimálně prostoru).

Poslední část – tedy avizované dotažení japonsko-korejských vztahů do současné podoby – je velice zdařilá. Zachycuje všechny podstatné otázky i vzájemné spory obou zemí (omluvy, reparace, normalizační smlouvu, korejskou menšinu v Japonsku a její postavení, japonské učebnice, uctívání válečných zločinců ve svatyni Jasukuni apod.). Každému

problému se práce věnuje dostatečně věcně i podrobně, také proporčně a jakkoliv z pozice korejské strany, tak i se snahou o objektivitu.

Práce je výsledkem poměrně intenzivního studia materiálů, a jakkoliv není víc než solidní kompilací, lze ji ocenit jako první vzhled do složité a citlivé problematiky, již bude třeba v budoucnu rozpracovat. Možná bych pro magisterskou práci doporučila zabývat se jednou oblastí nebo tématem konkrétněji a podrobněji.

Práci hyzdí množství menších gramatických chyb, nepřesností v transkripci a překlepu. Přestože na ně byla diplomantka upozorněna a byly jí dokonce vyznačeny v elektronické verzi, zůstaly i ve finálním textu. V bibliografii také postrádám zdroje psané korejsky, což v bakalářské práci požadují alespoň v minimálním rozsahu.

Práce Doroty Danielové splňuje všechny náležitosti kladené na bakalářskou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: velmi dobře

V Praze, 6. 9. 2010

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

Vedoucí práce

